

Vakantie

Jan Hemel

Als jij nu de adapters bij elkaar zoekt, dan verzamel ik de accu's en de afstandbedieningen. Kijk, hier heb je de adaptertas.

O jé, ik ben helemaal vergeten die ANWB-tunnelcursus te doen, voordat we vertrekken. Terwijl jij de auto inpakt, haal ik mijn tunnelbrevet nog even. Kun jij mooi het stuk naar Oostenrijk rijden, dan rijd ik wel door de tunnels. Hmm... vooruit dan maar...

Ziezo, die installatie verloopt prima.

Het leeronderdeel. Een tunnel inrijden, Normaal door een tunnel rijden, Wat te doen bij file, Een ongeluk, Brand in je eigen auto, Brand bij anderen. Lijkt vrij compleet.

Eerst even oefenen hoe de simulator werkt. Dus als ik naar rechts wil, dan moet ik hier op de pijl klikken. Moet de zonnebril af, dan klik ik op de zonnebrilhouder, uitstappen door op de deurgrendel te klikken. Lijkt logisch. Nou, rijden maar.

Dat was leuk en leerzaam, nu het examen, op Standaardniveau.

O, ik mag passagiers kiezen. Wat leuk, ze hebben allemaal hun eigen karakter en uiterlijk. Waarvoor krijg ik toch de indruk dat de doelgroep van deze cd vooral uit mannen bestaat?

Mijn vrouw blijkt meer dan tien jaar jonger dan ik, bezorgd, maar schalks, en geneigd me af te remmen. Zo leer je je gezin nog eens kennen. Ze mag mee.

Daar gaat-ie dan. Rijden maar!

Ook het examen blijkt didactisch sterk. Als ik besluit dat ik bij een ongeval eerste hulp ga verlenen (overigens niet nadat alle andere karweitjes zijn verricht) en de patiënt niet laat doodbloeden, word ik (terecht) de hemel ingeprezen. Wat positieve terugkoppeling kun je immers wel gebruiken in de tunnel.

Gaat er iets mis (ik vergeet tweemaal de motor af te zetten), dan mag je het opnieuw proberen, zonder imagoschade.

Het resultaat mag er dan ook zijn: op het certificaat-op-naam-met-simililakzegel behaal ik de hoogst denkbare kwalificatie. Over herhalingen na vergissinkjes wordt met geen woord gerept. Dit pakken ze me niet meer af!

Op naar het tweede, professionele examen. Hierbij wordt file, brand of ongeluk niet meer aangekondigd, maar dien je die zelf te herkennen en tackelen.

We beginnen buiten de tunnel, en ik zet meteen de radio aan, doe mijn zonnebril af, en schakel de dimlichten in. Pfff, was me dat snel reage,, STOP! Ernstige fout! U rijdt harder (120) dan de maximumsnelheid (80). Stom! Te veel geconcentreerd op de techniek. Ik ga in de herkansing. Dat is handig: de herkansing blijkt een herhaling, zodat de verrassingen in dit professionele examen eenvoudig vermeden kunnen worden...

Ha, een file: alarmlichten aan, remmen, veilige afstand 5 meter ...

De passagiers blijken nu babbelen, en gul met domme adviezen: gauw uit de auto om te kijken wat er aan de hand is. Natuurlijk niet, naar de radio luisteren en zitten blijven!

Ook de rest verloopt voorbeeldig.

Groot is dan ook de schrik als de examiner meldt dat ik me te laat heb verzet tegen mijn domme adviseurs. Daar zat toch hooguit een seconde tussen?? Geduldig legt de examiner uit dat ik eerst moet antwoorden dat we bij file in de auto blijven, en daarna pas de file moet ontdekken. Ja, maar, die opmerking kwam pas toen ik al op de juiste afstand, met alarmlichten aan was gestopt! Dat zeg ik: u bent te ongeduldig!

In de herhaling negeer ik de file tot de passagier achterin hem opmerkt en me tot onverantwoord gedrag tracht te verleiden. Vervolgens handel ik mijn modelriedeltje af. Met lof geslaagd! Op het certificaat prijkt, onder mijn naam: zeer goed, 0% fout, 1 ernstige fout.

Gauw naast de snelwegvignetten op de voorruit plakken, opdat iedereen ziet hoe veilig wij rijden.

H
C
Y
T
E

